

Ter dankbare herinnering aan

JOHANNES BERNARDUS JONKER

echtgenoot van HELENA MARIA SCHOLTE

Hij zag het levenslicht op 21 maart 1918 te Amsterdamseveld (Weiteveen). Geheel onverwacht stierf hij op 2 december 1988 te Weiteveen. We namen afscheid van hem tijdens de uitvaartdienst in zijn parochiekerk te Weiteveen op 7 december d.a.v. en begeleidden hem naar zijn laatste rustplaats op het R.K. kerkhof aldaar.

Jo Jonker was een begrip voor velen in Weiteveen en daarbuiten. Zeer velen bewaren een prettige herinnering aan deze goedlachse mens met zijn gekruide verhalen en humoristische gezegdes, telkens als ze hem aantroffen in zijn loods, thuis, bij zijn vogels of in zijn tuin. Want daar was hij thuis, daar leefde hij zijn eigen leven samen met zijn echtgenote. De vogels en de tuin waren hem dierbaar, maar meer nog was hij gehecht aan zijn werk in de loods, want daar vooral ontmoette hij zijn mensen. Het was zijn levenshobby, waar hij geen afstand van kon doen, ook niet toen zijn lichamelijke gezondheid het eigenlijk niet meer toeliet. Daar stierf hij ook. De grote veranderingen in kerk en maatschappij kon hij maar moeilijk verwerken. Toch was hij een diep gelovig mens, waarvan hij duidelijk blij gaf als hij om gezondheidsredenen thuis communiceerde. Zijn werkelijke aard te leren kennen was best moeilijk, maar de Heer, Die hart en nieren doorgrondt, zal hem zeker belonen voor alwat hij voor anderen betekend heeft. Hij ruste in vrede.